EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 28.11.2013
SWD(2013) 472 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

k predlogu za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta

o varovanju nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem

{COM(2013) 813 final}
{SWD(2013) 471 final}
{SWD(2013) 493 final}

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

k predlogu za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta

o varovanju nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem

1. UVOD IN POSVETOVANJE

Komisija je 3. marca 2010 sprejela strategijo za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020), v kateri je zahtevala okrepitev znanja in inovacij kot gonil gospodarske rasti Unije. Komisija se je v okviru vodilne pobude „Unija inovacij“ zavezala, da bo izboljšala krovne pogoje za inovacijske dejavnosti podjetij, in sicer med drugim z optimizacijo intelektualne lastnine.

V tem okviru je 24. maja 2011 sprejela celovito strategijo za zagotovitev nemoteno delujočega notranjega trga za intelektualno lastnino.

Vsak patent in vsak model ali blagovna znamka se začne s skrivnostjo (izdaja novega izdelka, novo revolucionarno zdravilo, prototip novega avtomobilskega motorja itd.). Dokler gospodarske družbe ne pridobijo pravice intelektualne lastnine so izpostavljene tveganju kraje dragocenih informacij in znanja iz raziskav. Pravo o poslovnih skrivnostih v največji možni meri zmanjšuje tveganja, s katerimi se soočajo inovativne družbe in raziskovalne ustanove, saj uvaja mehanizme za uveljavljanje nadomestil za primere protipravne prisvojitve rezultatov ter strokovnega znanja in izkušenj, pridobljenih iz raziskav, in drugih dragocenih podatkov.

Poslovne skrivnosti so bistvenega pomena za skupne raziskave in odprte inovacije na notranjem trgu, pri katerih si morajo številni partnerji iz več držav članic izmenjevati dragocene informacije. Vendar so poslovne skrivnosti v uniji premalo zaščitene. Inovativne gospodarske družbe in raziskovalne ustanove so vedno pogosteje izpostavljene protipravnim prisvojitvam, ki izhajajo iz Unije ali zunaj nje, pomanjkanje skupnega trdnega pravnega okvira pa slabi njihovo zmožnost za uresničitev svojega celotnega potenciala kot gonilo gospodarske rasti in ustvarjanja novih delovnih mest.

V tej oceni učinka je opravljena analiza vira osnovnih vzrokov tega problema in predstavljene možne rešitve.

Službe Komisije so se pri tem oprle na zunanje strokovno znanje. V dveh zunanjih študijah je bilo ocenjeno pravno varstvo poslovnih skrivnosti v EU in opravljen pregled s tem povezane ekonomske literature. V anketi iz leta 2012 v okviru ene teh študij je sodelovalo 537 gospodarskih družb, poleg tega pa so službe Komisije izvedle javno posvetovanje, h kateremu je prispevalo 386 subjektov.

2. OKVIR POLITIKE, OPREDELITEV PROBLEMA IN SUBSIDIARNOST

Obstaja soglasje, da gospodarske družbe – ne glede na velikost – poslovne skrivnosti vrednotijo vsaj toliko kot patente in druge oblike pravic intelektualne lastnine. Te so še posebej pomembne za mala in srednja podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP) in zagonska

podjetja. Poslovne skrivnosti so pomembne tudi za zaščito netehnoloških inovacij. Storitvena panoga, ki ustvari več kot 70 % BDP EU, se v primerjavi s proizvodnim sektorjem sorazmerno močneje zanaša na poslovne skrivnosti in v manjši meri na patente.

Ker imajo poslovne skrivnosti gospodarsko vrednost, jih lahko konkurenti poskušajo neupravičeno pridobiti, npr. s krajo, nedovoljenim kopiranjem, kršenjem zahtev glede zaupnosti itd., in jih pozneje zlorabiti. Različni trendi (globalizacija, oddajanje del zunanjim izvajalcem, daljše dobavne verige, vse večja uporaba informacijske in komunikacijske tehnologije itd.) kažejo, da se s časom povečuje tveganje protipravne prilastitve poslovnih skrivnosti. Ena petina podjetij, ki so sodelovala v anketi, je navedla, da so bila v zadnjih desetih letih žrtev poskusov ali dejanj protipravne prilastitve v EU.

Kljub pomenu poslovnih skrivnosti in groženj v zvezi z njimi je temu pojavu v pravnem okviru EU namenjene le malo pozornosti. Skupnih evropskih pravil ni, zaščita, ki jo pred protipravno prilastitvijo poslovne skrivnosti ponujajo nacionalni predpisi, pa je neenakomerna. Le malo držav članic v svojem civilnem ali kazenskem pravu izrecno ureja protipravno prilastitev poslovne skrivnosti, medtem ko se večina držav članic zanaša na svoje splošno pravo o nelojalni konkurenci ali odškodninsko pravo ter nekatere kazenskopravne določbe.

Zaradi razlik v nacionalnem pravu je pravno varstvo pred protipravno prisvojitvijo poslovnih skrivnosti v notranjem trgu razdrobljeno. To nazorno ponazarja razpredelnica v nadaljevanju, ki primerja, kakšno pravo varstvo je mogoče pričakovati po pravu posamezne države članice v zvezi z izbranimi pomembnimi ukrepi:

Razdrobljenost pravnega varstva (izbrani ukrepi)
Vir podatkov: Baker & McKenzie (2013).

Izbrani ukrepi	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK
Opredelitev poslovne skrivnosti v civilnopravnih predpisih			■		■				■				■		■	■					■	■		■		■	
Možnost izdaje sodne odredbe zoper dobroverno tretjo osebo	■				■	■	■	■			■			■		■		■				■					
Časovno neomejene sodne odredbe	■		■		■	■		■		■	■	■	■	■	■	■	■	■	■			■	■	■		■	■
Možnost izdaje odredbe o uničenju PS/ s PS pridobljenega blaga	■	■			■	■	■			■		■	■	■	■	■		■		■	■	■	■	■	■	■	■
Izračun odškodnine na podlagi poštenega avtorskega honorarja	■					■	■		■				■		■					■							■
Učinkoviti predpisi o ohranjanju tajnosti (civilni sodni postopek)						■							■														■
Ustrezna kazenskopravna zakonodaja	■			■	■	■	■		■	■	■	■										■	■	■			

Opomba: Prazno polje pomeni, da v nacionalni zakonodaji zadevni ukrep ni predpisan.

– (a) področje uporabe: le malo držav članic ima v svoji zakonodaji opredeljena pojma poslovne skrivnosti in protipravne prilastitve, nekatere pa sploh nimajo posebnih določb v zvezi s poslovnimi skrivnostmi;

– (b) pravna sredstva: možnost izdaje sodne prepovedi za prekinitev vseh vrst zlorab poslovne skrivnosti s strani tretjih oseb ni vedno na voljo (npr. ko je bila protipravno prilaščena poslovna skrivnost prenesena na tretjo osebo v dobri veri); izdaja časovno neomejenih sodnih odredb ni vedno mogoča; možnost izdaje odredbe o uničenju blaga, pridobljenega na podlagi poslovne skrivnosti, in o uničenju protipravno prilaščenih informacij ali njihovem vračilu imetniku izvirne poslovne skrivnosti ni vedno na voljo; tradicionalna pravila za izračun odškodnine (dejanske izgube / izgubljeni dobiček) so pogosto neprimerna za primere protipravne prilastitve

poslovne skrivnosti, alternativne metode (npr. znesek avtorskega honorarja, ki bi avtorju pripadal po licenčni pogodbi) pa niso na voljo v vseh državah članicah;

– (c) zagotovitev zaupnosti poslovnih skrivnosti med civilnimi sodnimi postopki: nacionalni predpisi so najpogosteje nezadostni za zagotovitev takšne zaupnosti, kar lahko povzroči dokončno izgubo poslovne skrivnosti, če se žrtev odloči za začetek pravdnega postopka. To tveganje odvrača žrtve protipravnih prilastitev poslovne skrivnosti od uveljavljanja nadomestila; ter

– (d) kraja poslovne skrivnosti je kaznivo dejanje v mnogih, vendar ne v vseh državah članicah, sankcije za to pa se lahko precej razlikujejo.

To razdrobljeno varstvo pomeni, da je uporaba pravdnega postopka za varovanje poslovnih skrivnosti pred njihovo protipravno prilastitvijo s strani tretjih oseb v čezmejnem okolju nezanesljivo orodje za zaščito intelektualne lastnine. Prav tako slabi zaščito inovatorjev EU pred blagom, pri katerega proizvodnji so bile uporabljene njihove ukradene poslovne skrivnosti in ki izhaja iz tretjih držav. Praksa potrjuje, da imetniki poslovnih skrivnosti dojemajo nacionalne predpise kot neprivlačne, saj gospodarske družbe praktično ne uveljavljajo pravice do obrambe svojih poslovnih skrivnosti, ki so bile protipravno prilaščene, pred sodišči.

Opredeljena sta bila **dva glavna** problema:

(1) spodbude za čezmejne inovacijske dejavnosti pod optimalno ravnjo. Kadar obstaja tveganje za protipravno prilastitev poslovne skrivnosti, obstoječe pravno varstvo pa je neučinkovito, to vpliva na spodbude za inovacijske dejavnosti (tudi na čezmejni ravni), in sicer zaradi:

– (i) nižje od pričakovane vrednosti inovacij, ki se opirajo na poslovne skrivnosti, in višjih stroškov njihove zaščite. Po eni strani je mogoče ob večji verjetnosti, da bo poslovna skrivnost nekega dne protipravno prilaščena, ne da bi imel njen imetnik veliko upanja, da bo prejel odškodnino za morebitno nastalo škodo, pričakovati nižji donos. Po drugi strani mora zaradi šibkejšega pravnega varstva vsak inovator toliko več vložiti v lastne zaščitne ukrepe. 35 % sodelujočih v anketi iz leta 2012 je identificiralo „povišane odhodke za zaščitne ukrepe“ kot neposredno posledico dejanj (ali poskusov dejanj) protipravne prilastitve; in

– (ii) višjih poslovnih tveganj pri izmenjavi poslovnih skrivnosti. Na primer, po anketi iz leta 2012, se 40 % gospodarskih družb v EU ne bi odločilo za izmenjavo poslovnih skrivnosti s tretjimi osebami iz bojazni pred izgubo zaupnosti informacij zaradi zlorabe ali objave/razkritja brez njihove privolitve.

(2) konkurenčna prednost na podlagi poslovne skrivnosti je ogrožena (zmanjšana konkurenčnost): zaradi razdrobljenega pravnega varstva v EU nista zajamčena primerljiv obseg varovanja in primerljiva raven nadomestil na notranjem trgu, kar ogroža konkurenčne prednosti na podlagi poslovne skrivnosti – povezane z inovacijami ali ne – in slabi konkurenčnost imetnikov poslovnih skrivnosti. Na primer, evropska kemijska industrija, ki se močno opira na procesne inovacije, ki jih omogočajo poslovne skrivnosti, ocenjuje, da bi lahko protipravne prilastitve poslovnih skrivnosti pogosto povzročile do 30-odstotno zmanjšanje prihodkov od prodaje. To ogroža tudi zmožnost inovatorjev, da pridobijo ustrezen donos na izkoriščanje lastne poslovne skrivnosti.

Inovativna podjetja, zlasti mala in srednja podjetja, so zaradi tega posebej prizadeta, prav tako pa to izpodbija sodelovanje pri inovacijah na **notranjem trgu**. Zaradi različnih ravni varovanja so nekatere gospodarske družbe bolje opremljene za spopadanje z izzivi na informacijskih tehnologijah temelječega gospodarstva in za izkoriščanje učinkovite

infrastrukture intelektualne lastnine. Razdrobljenost pravnega okvira inovatorjem preprečuje, da bi lahko izkoristili celotni potencial notranjega trga preko nacionalnih meja. To posredno učinkuje na naložbe, delovna mesta in gospodarsko rast.

Brez ukrepanja na ravni EU (**izhodiščni scenarij**) bodo negativne posledice, ki izhajajo iz primerov protipravne prilastitve poslovne skrivnosti, še naprej nezadostno urejali pravni ukrepi, ki jih države članice dajejo na voljo imetnikom poslovnih skrivnosti za njihovo obrambo.

3. SUBSIDIARNOST

Ukrepanje EU bi lahko temeljilo na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj sta srž pobude izboljšanje pogojev za inovacije in okrepitev učinkovitosti intelektualne lastnine na notranjem trgu. Načelo **subsidiarnosti** bi se upoštevalo, saj države članice same ne bi mogle doseči ciljev pobude. Ukrepanje EU je potrebno še posebej za oblikovanje pravnega okvira, s katerim bi se zaščitil in na ta način okrepil čezmejni pretok poslovnih skrivnosti, povezanih z inovacijami, med raziskovalnimi in poslovnimi partnerji, in sicer z zagotovitvijo kar najmanjših možnih koristi od vsake protipravne prilastitve takšnih informacij, če že ne popolne onemogočitve tovrstnega okoriščanja. Ta pretok informacij je bistvenega pomena za izkoriščanje inovacij v EU za raziskave in razvoj.

4. CILJI

Splošni cilj: zagotoviti ustrezno zaščito konkurenčnosti evropskih podjetij in raziskovalnih teles, ki temelji na nerazkritem strokovnem znanju in izkušnjah ter poslovnih informacijah (poslovne skrivnosti), in izboljšati pogoje/okvir za razvoj in izkoriščanje inovacij ter za prenos znanja na notranjem trgu.

Posamezni cilj: izboljšati učinkovitost pravnega varstva poslovnih skrivnosti pred protipravno prilastitvijo na notranjem trgu.

Ta posamezni cilj je vdelan v širšo evropsko strategijo za spodbujanje in krepitev učinkovitosti infrastrukture intelektualne lastnine na notranjem trgu, da bi se dosegli ciliji strategije Evropa 2020 v zvezi z inovacijami (prim. Unija inovacij).

Skladen je z mednarodnimi zavezami Evropske unije in njenih držav članic na tem področju (prim. Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine).

5. PRIMERJAVA MOŽNIH POLITIK

Povzetek primerjave možnosti	***Uspešnost* [po operativnih ciljih]***				***Učinkovitost in stroški*****	
Možne politike	primerljiv obseg varovanja	zadostna in primerljiva raven nadomestila	ohranitev zaupnosti v pravdnem postopku	odvračanje	stroški	učinkovitost
1. Nespremenjeno stanje.	0	0	0	0	0	0
2. Informiranost/ozaveščenost o obstoječih orodjih za pridobitev nadomestila v primeru protipravne prilastitve poslovne skrivnosti.	0	0/+	0	0/+	V	N
3. Nezakonitost dejanj protipravne prilastitve poslovne skrivnosti.	++	+	+	+	S	S

4. Zbliževanje nacionalnih pravil o pravnih sredstvih v civilnem postopku zoper protipravno prilastitev poslovne skrivnosti.	++	++	++	++	**S**	**V**
5. Zbliževanje nacionalnih pravil o pravnih sredstvih v civilnem in kazenskem postopku zoper protipravno prilastitev poslovne skrivnosti.	+++	++	++	+++	V	S

* Primerjava z izhodiščnim scenarijem: --- zelo občutno poslabšanje položaja; -- občutno poslabšanje položaja; - rahlo poslabšanje; 0 brez relevantnih sprememb; + rahlo izboljšanje; ++ občutno izboljšanje; +++ zelo občutno izboljšanje.
**Skupna ocena možne politike z ozirom na doseganje ciljev. N: nizko; S: srednje; V: visoko.

Po možnosti 1 bi izdatki za zaščitne ukrepe ostali visoki in gospodarske družbe bi oklevale pred vstopom v mreže za kolaborativne čezmejne inovacije. Prevelik poudarek na preprečevanju bi imel za posledico strožje omejitve za zaposlene in zmanjšanje poklicne mobilnosti. Omejene spodbude za inovacije bi ovirale ustvarjanje novih delovnih mest. Višji stroški sorazmerno bolj bremenijo MSP. Evropsko gospodarstvo bi z vidika novih delovnih mest, inovacij in rasti dosegalo slabše rezultate od pričakovanih, potrošniki pa bi imeli le omejen dostop do inovativnih izdelkov in storitev.

Po drugi možnosti bi se izboljšala zmožnost stvariteljev in inovatorjev za spopadanje z izzivi protipravne prilastitve poslovne skrivnosti, s čimer bi se povečalo zaupanje. Vendar se s to možnostjo ne bi popolnoma učinkovito dosegli cilji, ker bi povzročila dodatne stroške in zahtevala dodatne vire za zbiranje, predstavitev in stalno posodabljanje informacij v vseh jezikih, potrebne pa bi bile tudi redne kampanje ozaveščanja; imetniki poslovnih skrivnosti bi ostali v šibkem položaju glede protipravne prilastitve poslovne skrivnosti; neenaka raven varovanja po EU ne bi bila odpravljena; vse blago, proizvedeno v državah članicah z nizko ravnjo varovanja, bi krožilo po celotnem notranjem trgu.

V skladu z možnostmi 3, 4 in 5 bi usklajen obseg varovanja poslovnih skrivnosti zagotovil enako pravno varstvo in večjo pravno varnost. To bo:

– (i) okrepilo konkurenčnost gospodarskih družb po zaslugi boljšega čezmejnega varovanja konkurenčnih prednosti družb in izboljšalo dodeljevanje virov, saj bi bilo mogoče pričakovati manj naložb v zaščitne ukrepe, s čimer bi se sprostila sredstva za bolj produktivne naložbe; ter

– (ii) zagotovilo povečane spodbude za (čezmejne) inovacijske dejavnosti zaradi pričakovane večje vrednosti poslovnih skrivnosti in bolj varnih čezmejnih izmenjav znanja.

Vse to bi moralo pozitivno učinkovati na inovacije (povečanje obsega naložb v inovacije, čezmejne izmenjave znanja in drugi posredni učinki) ter na notranji trg za čezmejno ustvarjalnost in z intelektualno lastnino povezane dejavnosti. Ti učinki bi na koncu prispevali h gospodarski rasti in potrošniški izbiri ter omogočili dostop do novih izdelkov in storitev. Te možnosti bi lahko tudi (visoko) usposobljenim delavcem (tistim, ki ustvarjajo poslovne skrivnosti ali imajo dostop do njih) olajšale zamenjavo delodajalca znotraj notranjega trga ali jim pomagale ustanoviti lastno podjetje.

Možnost 3 zgolj poziva države članice, naj zagotovijo učinkovita in sorazmerna pravna sredstva, ne da bi jih vnaprej natančno določile, tako bi obravnavala le del potrebnih ukrepov za oblikovanje učinkovitega pravnega okvira za varovanje poslovnih skrivnosti pred njihovo protipravno prilastitvijo. Poleg tega s to možnostjo ne bi bila zagotovljena zadostna uskladitev glede ohranjanja zaupnosti poslovnih skrivnosti med pravdnim postopkom. Potencialne tožeče stranke bi morale še vedno v vsaki državi članici opraviti posebno oceno tveganj. Zmanjšanje stroškov obveščanja bi bilo zgolj omejeno.

Pozitivni učinki, opisani pod možnostjo 3 zgoraj, bi bili doseženi tudi z možnostjo 4, ta možnost pa bi poleg navedenega zajemala tudi uskladitev ukrepov, s katerimi bi bilo mogoče

tretjim osebam preprečiti uporabo/izkoriščanje protipravno prilaščene poslovne skrivnosti, med drugim tudi uvoz iz tretjih držav. S to možnostjo bi se dosegla tudi večja gotovost glede ohranjanja zaupnosti med pravdnim postopkom, in sicer z uveljavitvijo skupnega pravnega okvira, s čimer bi se bilo mogoče izogniti stroškom in tveganjem, povezanim z nezadostnim zbliževanjem, ter pomanjkljivostim možnosti 3. Boljša izvršilna pravila in izboljšave izterjave odškodnin ter boljša jamstva glede ohranjanja zaupnosti poslovnih skrivnosti med pravnim postopkom dajejo vlagateljem boljša zagotovila, s čimer se spodbujajo naložbe v inovacije, zlasti v čezmejnem obsegu, kar pa prispeva k bolj nemotenemu delovanju notranjega trga.

Možnost 5 bi k možnosti 4 dodala zbliževanje predpisov kazenskega prava, s čimer bi se okrepil odvračilni učinek pravil in zagotovil boljši dostop do dokazov v okviru preiskovalnih pooblastil organov pregona. Vendar bi se z možnostjo 5 presegla trenutna kazenskopravna zaščita pravic intelektualne lastnine, ki trenutno na ravni EU ni usklajena. Poleg tega mora po načelu sorazmernosti kazensko pravo vedno ostati skrajni ukrep, ugotoviti pa je še treba, ali predlagane spremembe civilnega prava že zadoščajo za izpolnitev zastavljenih ciljev.

Možnost 4 je najprimernejša.

Izbira pravnega akta: ker nezavezujoč pravni akt ne bi zajamčil pozitivnih učinkov, bi bilo treba to možnost uveljaviti z **direktivo**.

6. SPLOŠNI UČINKI NAJPRIMERNEJŠE MOŽNOSTI

Zbliževanje pravil o pravnih sredstvih v civilnem pravu bi omogočilo inovativnim podjetjem, da bi svoje legitimne poslovne skrivnosti učinkoviteje branila po vsej EU. Nadalje, če bi se lahko imetniki skrivnosti zanašali na zaupnost med sodnim postopkom, bi bili bolj naklonjeni uveljavljanju pravnega varstva zoper potencialno škodo zaradi protipravne prilastitve poslovne skrivnosti. Povečana **pravna varnost in zbliževanje zakonov** iz možnosti 4 bi prispevala k vse večji vrednosti inovacij, ki jih poskušajo gospodarske družbe zaščititi kot poslovne skrivnosti, saj bi se s tem zmanjšalo tveganje protipravnih prilastitev.

Ta možnost bi pozitivno učinkovala tudi na delovanje **notranjega trga**; gospodarskim družbam, zlasti MSP, in raziskovalcem bi morala omogočiti, da bi bolje izkoristili svoje inovativne ideje, in sicer v sodelovanju z najboljšimi partnerji iz vse EU. Ta pobuda za **inovacije** – in za učinkovitejše inovacije – ter prihranke stroškov, ki trenutno nastajajo zaradi obstoječih pretiranih zaščitnih ukrepov, bi prispevala k povečanju naložb zasebnega sektorja v raziskave in razvoj na notranjem trgu.

Primerljiva raven varovanja poslovnih skrivnosti po vsej EU bi zagotovila, da bi bilo mogoče uvoz blaga iz **tretjih držav**, če bi bilo takšno blago proizvedeno z uporabo protipravno prilaščene poslovne skrivnosti, ustaviti kjer koli v EU pod enakimi pogoji.

Istočasno ne bi smelo biti omejitev **konkurence**, saj se ne podeljujejo nobene izključne pravice in lahko vsak konkurent prosto pridobiva znanje, zaščiteno s poslovno skrivnostjo (vključno z obratnim inženiringom). To bi moralo imeti dolgoročno pozitivne učinke na konkurenčnost in rast evropskega gospodarstva.

Najprimernejša možnost ne bo imela nobenega **socialnega učinka** na makroravni, kot je na primer nacionalna raven zaposlenosti. Posredno pa bi morali biti vidni pozitivni učinki na olajšanje mobilnosti visokokvalificirane delovne sile (tistih, ki imajo dostop do poslovnih skrivnosti) na notranjem trgu ter na obseg z inovacijami povezanih delovnih mest (po zaslugi povečane inovacijske dejavnosti), kar bi prispevalo k trajnosti zaposlovanja v EU.

Najprimernejša možnost ne bi smela imeti neposrednega vpliva na **okolje**.

Ta pobuda nima negativnih učinkov na **temeljne pravice**.

Ukrepanje EU, s katerim se zagotovi učinkovito in enakovredno varovanje poslovnih skrivnosti po vseh EU, uživa podporo panožnih zainteresiranih strani, ki so se odzvale na javno posvetovanje in so sodelovale v anketi iz leta 2012. Nasprotno pa druge zainteresirane strani ne vidijo potrebe po pobudi EU.

7. SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE NAJPRIMERNEJŠIH MOŽNIH POLITIK

Sprejeti bodo trije ukrepi: (1) načrt prenosa v nacionalno zakonodajo, (2) redno spremljanje pravočasnega sprejetja in pravilnosti ukrepov prenosa ter njihove uporabe, za kar bo odgovorna Komisija, ter (3) vrednotenje učinkov politike v srednjeročnem roku.